

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.III.37.375/2013/6.szám

A Kúria a Rim Ügyvédi Iroda által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek (...) jogtanácsos által képviselt alperes neve alperes ellen bányászati határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a 2013. január 17. napján kelt 8.K.26.202/2011/28. számon hozott ítélete ellen a alperes részéről 2. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Kúria a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.26.202/2011/28. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 30.000.- (azaz harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási perköltséget.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a (...) III. homok, kavics védnevű bányatelek bányavállalkozója. Nevezettnek 2005-ben a hatóság jóváhagyta a kitermelési műszaki üzemi tervét (a továbbiakban: MÜT), melyben az ásványvagyon veszteség előzetesen nem került elismerésre amiatt, mert a veszteség elfogadását a MÜT éves felülvizsgálatára hagyták. Az éves felülvizsgálatot a felperesnek kellett kérni. A felperes 2006-ban és 2007-ben a szabályoknak megfelelően negyedévente beadott úgynevezett önbevallásokat, amikben részletezte a kitermelést, és a veszteségeket is, ugyanakkor nem kérte - jöllehet erre évente lehetősége lett volna - a MÜT felülvizsgálatát és az előzetesen el nem fogadott veszteségek megállapítás utáni elfogadását. Az elsőfokú hatóság a felperest erre hivatkozva meghatározott mennyiségű ásványi nyersanyag és bányajáradék önbevallás formájában való megtételére kötelezte. Az elsőfokú határozatot helybenhagyó alperes a 2010. december 28-i 1651/6/2010. számú határozatának indokolása szerint a felperes önbevallásában a beadott adatok és a MÜT-ben foglaltak ellentétben voltak egymással.

A felperes önvallomásaiba megállapított veszteségeket, melyek nyilván voltak is, de nem kérte évente a MÜT módosítását. Ennélfogva felperes önbevallásában - MÜT módosítás hiányában - jogtalanul számolt el veszteségeket.

A határozat felülvizsgálata iránt a felperes nyújtott be keresetet kérve annak hatályon kívül helyezését. Álláspontja szerint az ügyben eljárni az elsőfokú hatóságnak nem volt hatásköre. Az önbevallás megfelelő volt, mert a veszteségeket levonta.

A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte. Indokolása szerint elfogadta az általa kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleményét, és rámutatott arra, hogy az alperes önbevallásra hívta fel a felperest, nem a MÜT felülvizsgálati dokumentációjának előadására. Az önbevallásokat a felperes teljesítette, ha az hibás volt, annak orvoslása iránt kellett volna megfelelő eljárást alkalmazni, a bányajáradék összegét nem állapították meg és a szabálytalan bányászati tevékenység jogkövetkezményeit sem alkalmazták. A bíróság a határozatot azért helyezte hatályon kívül, mert a felperes adatokat szolgáltatott, és nem azok hiánya, hanem más okok miatt (szabálytalan bányászati tevékenység és bányajáradék megállapítása) kellett volna jogkövetkezményeket alkalmazni.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve az ítélet hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását. Előadta, hogy a bányavállalkozó az ásványi nyersanyag után bányajáradékot köteles fizetni. Ebből levonható az ásványvagyon veszteség. Minthogy a 2005-ös MÜT határozat szerint ez 0%, a járadékot az önbevalláson szereplő mennyiségre kellene változtatni. Jogszabálysértésként a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Btv.) 20. §-ának (2) bekezdését a Bt. végrehajtásáról szóló 203/1998. (XII.19.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Vhr.) 4. § (1), (5) bekezdését a szilárd ásványi nyersanyagok és a geotermikus energia fajlagos értékének, illetve az értékszámításra vonatkozó szabályok megállapításáról szóló 118/2003. (VIII.8.) Kormányrendelet (a továbbiakban: R.) 2. §-át jelölte meg felülvizsgálati kérelmében maga is elismerve, hogy a bányászattal összefüggésben szükségképpen jelentkezik veszteség.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúriának arról kellett döntenie, milyen jogkövetkezménnyel jár az, ha a bányavállalkozó meghatározott kötelezettségének nem megfelelően tesz eleget.

A Kúriának az ügyben a következő szabályokat kellett alkalmazni. A Bt. 20. § (2) bekezdése egyebek mellett kimondja, hogy a bányavállalkozó bányajáradékot köteles fizetni az általa kitermelt ásványi nyersanyag után. A Vhr. 4. §-ának (5) bekezdése mások mellett kimondja, hogy a bányajáradékot negyedévenként kell befizetni. A R. 2. § (2) pontja többek között arról rendelkezik, hogy amennyiben a műszaki üzemi terv határozat a veszteség mértékéről nem rendelkezik, a veszteség mértéke 0%. Végül a Btv. 27. § (1) bekezdése kimondja, hogy a kitermelési tevékenységet a jóváhagyott műszaki üzemi terv szerint kell végezni.

A kitermelési műszaki üzemi terv jóváhagyásáról korábban közigazgatási határozat született. Ennek 2. és 3. pontja szerint az ásványvagyon veszteség és a termelvény-veszteség figyelembevételét a felperes az éves felülvizsgálatban kérhette. Jóllehet a felperes teljesítette a negyedéves önbevallások benyújtására vonatkozó kötelezettségét, az éves felülvizsgálatban nem kérte az ásványi anyag veszteség és a termelvény-veszteség figyelembevételét.

A Btv. 41. § (3) bekezdés c) pontja értelmében szabálytalanul folytatja a bányászati tevékenységet a bányavállalkozó, ha a bányajáradék megállapítására vonatkozó jogszabályban előírt bejelentési, önbevallási vagy befizetési kötelezettségét hibásan, késedelmesen, vagy ezt elmulasztva gyakorolja. Ilyenkor a Btv. 41. § (2) bekezdésében foglalt jogkövetkezményeket kell alkalmazni a bányavállalkozóval szemben. Megállapítható ennél fogva, hogy az alperes a bányajáradék megállapítására vonatkozó kötelezettségét nem megfelelően gyakorolta. A bíróság ugyanakkor helyesen mutatott rá arra, hogy a felperessel szemben az alperes nem megfelelő jogszabályokat alkalmazva járt el. Erre vonatkozóan a bíróság megfelelő iránymutatást adott, ezért az ítélet nem jogszabálysértő.

A kifejtett indokok alapján a Kúria felülvizsgálni kért ítélete a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. Az alperes a Pp. 78. §-a alapján köteles a felperes felülvizsgálati költségeinek a megfizetésére. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény rendelkezései szerint a felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Budapest, 2013. október 29.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ákos s.k. előadó bíró, Dr. Sperka Kálmán s.k. bíró